Este vremea trezirii!

Trezirea inimii, nu a mulțimii

Mulți credincioși așteaptă o trezire mare, în care mulțimi de oameni să se întoarcă la Hristos. Se gândesc la ziua Cincizecimii, când, după predica lui Petru, oamenii „au rămas străpunși în inimă” și „la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete” (Faptele apostolilor 2:37, 41). Dorința este bună, dar Scriptura nu ne descrie zilele de pe urmă ca pe o vreme a trezirilor de masă. Ea vorbește despre „lepădarea de credință” (2 Tesaloniceni 2:3), despre oameni care au „doar o formă de evlavie”, dar îi tăgăduiesc puterea (2 Timotei 3:5), și despre o dragoste care „se va răci” la cei mai mulți (Matei 24:12).

Trăim vremuri de apostazie generală. Și totuși, este vremea trezirii, însă nu a mulțimii, ci a inimii. Chemarea se adresează fiecărui om în parte: „Deșteaptă-te, tu care dormi; scoală-te din morți, și Hristos te va lumina” (Efeseni 5:14).

A fost vreodată un început adevărat?

Bisericii din Sardes, Domnul i-a spus: „Îți merge numele că trăiești, dar ești mort. Veghează și întărește ce rămâne” (Apocalipsa 3:1–2). Se poate deci să ai numele de credincios și să participi la adunări fără să ai viața lui Dumnezeu. De aceea, trezirea începe cu o întrebare simplă și grea: a fost vreodată în viața mea un început adevărat?

Domnul Isus a spus: „Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3:3). Nașterea din nou nu este o hotărâre de o seară și nici o înscriere într-o biserică, ci lucrarea lui Dumnezeu, care face din om „o făptură nouă”, în care „cele vechi s-au dus” (2 Corinteni 5:17). Iar o naștere adevărată se vede după roadele ei.

Apostolul Pavel ne îndeamnă: „Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Cercetați-vă dar pe voi înșivă” (2 Corinteni 13:5). Epistola întâi a lui Ioan ne dă semnele după care se face această cercetare. Cel născut din Dumnezeu nu mai trăiește în păcat (1 Ioan 3:9). Îl cunoaște pe Dumnezeu, iar dovada este că păzește poruncile Lui (1 Ioan 2:3). Îi iubește pe frați: „Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați” (1 Ioan 3:14). Și are Duhul lui Hristos, căci „dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui” (Romani 8:9).

În școala lui Hristos

Cine s-a născut din Dumnezeu intră în școala lui Hristos ca ucenic. Domnul ne cheamă: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima” (Matei 11:29). Ucenicul nu este un simplu ascultător de predici, ci cel care învață să trăiască asemenea Învățătorului său: „Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus” (1 Ioan 2:6).

Domnul a pus condiții clare: „Oricine nu-și poartă crucea și nu vine după Mine nu poate fi ucenicul Meu” și „oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu” (Luca 14:27, 33). Iar semnul ucenicului adevărat este statornicia: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei” (Ioan 8:31). Trezirea inimii ne pune față în față cu aceste întrebări. Mă lepăd de mine însumi sau îmi apăr drepturile? Învăț blândețea și smerenia lui Hristos sau rămân același om ca acum zece ani? Crește în mine asemănarea cu El?

În trupul care Îi aparține lui Hristos

Ucenicul nu crește singur. Domnul Isus a spus: „Voi zidi Biserica Mea” (Matei 16:18). Biserica Lui nu este o clădire sau o organizație, ci trupul Lui viu, în care fiecare mădular este adăugat de Dumnezeu: „Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți” (Faptele apostolilor 2:47). În acest trup nu intri printr-o înscriere, ci prin Duhul: „Noi toți am fost botezați de un singur Duh ca să alcătuim un singur trup” (1 Corinteni 12:13).

De aceea trebuie să ne întrebăm cu toată sinceritatea: mă aflu într-o Biserică zidită de Domnul sau într-o adunare zidită de oameni? „Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc” (Psalmul 127:1). O adunare poate fi plină și activă, dar moartă, ca Sardesul. Nu este de ajuns să aparții unei biserici; trebuie să aparții cu adevărat lui Hristos.

Certitudinea că suntem copiii lui Dumnezeu

Aceste întrebări nu vor să ne arunce în îndoială, ci să ne ducă la siguranță: „V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viața veșnică” (1 Ioan 5:13). Această certitudine nu vine dintr-un sentiment, ci din mărturia Duhului, care „adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu” (Romani 8:16), și dintr-o viață care împlinește, cu fapta, cerințele lui Dumnezeu.

De aceea, apostolul Petru ne îndeamnă: „Căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră” (2 Petru 1:10). Trezirea adevărată nu începe cu mulțimile, ci cu un om care se oprește, se cercetează în lumina Cuvântului și se întreabă: m-am născut cu adevărat din Dumnezeu? Sunt ucenic în școala lui Hristos? Fac parte din trupul Lui? Acolo unde răspunsul nu este limpede, aceasta este vremea să ne smerim, să ne întoarcem și să începem cu adevărat. Este vremea trezirii, și ea începe cu inima mea.

Dacă ai ajuns pe site-ul Cuvânt Curat, află că acesta este rostul lui: să-l ajute pe cel care dorește cu adevărat să se cerceteze în lumina Scripturii nemodificate. Este în joc lucrul cel mai de preț pe care îl putem avea, viața veșnică, iar ea nu poate fi cumpărată cu nimic: „Ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?” (Matei 16:26).

Astăzi, mai mult ca oricând, este nevoie de această cercetare. Trăim într-o vreme în care numeroase învățături, tradiții și interpretări omenești se amestecă cu mesajul Scripturii, făcând tot mai dificilă distingerea adevărului de eroare. Avertismentul apostolului Pavel rămâne de actualitate: „Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci vorbim cu

inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos” (2 Corinteni 2:17). Dacă încă din vremea apostolilor cei mai mulți stricau Cuvântul lui Dumnezeu, cu atât mai atent trebuie cercetate astăzi toate învățăturile, pentru a vedea dacă sunt într-adevăr întemeiate pe Scriptură.

Nu amâna această cercetare.

Trezirea inimii nu poate fi amânată, pentru că nimeni nu știe câtă vreme mai are. Sub multe nume și în multe forme se vestește astăzi ceea ce apostolul Pavel numea „un alt Isus”, pe care nu L-au propovăduit apostolii (2 Corinteni 11:4). Cine vrea să fie sigur că s-a născut cu adevărat din Dumnezeu trebuie să se întoarcă la izvor. De aceea ținem periodic, în Alba Iulia, întâlniri de trezire a inimii, pentru cei care sunt gata să plătească orice preț ca să fie mântuiți. Pentru programul întâlnirilor, sună la 0744 574 711 sau scrie-ne la contact@cuvantcurat.ro.

Sursa: *Este vremea trezirii!* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/articole/este-vremea-trezirii